

[Handelsministeren.]

skab, ud over hvad der er nødvendigt til dækning af selskabets forpligtelser — altså også forpligtelser i udenlandsk valuta — være i besiddelse af en egenkapital for den forsikringsbestand, der henhører under generalagenturet. Kapitalen skal beregnes efter samme regler som for indenlandske selskaber.

For forsikringsselskaber, der har deres hjemsted uden for De europæiske Fællesskaber, stilles der yderligere det krav, at aktiver svarende til egenkapitalen skal være anbragt her i landet. Når tilsvarende regler ikke skal gælde for selskaber hjemmehørende inden for De europæiske Fællesskaber, står det bl. a. i forbindelse med, at det påhviler tilsynsmyndigheden i det land, hvor det udenlandske selskab har sit hovedsæde, at påse, at det pågældende selskab har en egenkapital, der er tilstrækkelig i forhold til selskabets samlede forsikringsvirksomhed, dvs. både i hjemlandet og i udlandet.

Forslaget vil i øvrigt indebære, at der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser skal finde et snævert samarbejde sted mellem tilsynsmyndighederne inden for De europæiske Fællesskaber med det formål at sikre forsikringstagernes interesser bedst muligt.

De bygningsbrandforsikringsselskaber, der i henhold til særlige love står under tilsyn af justitsministeriet, vil efter forslaget blive omfattet af lov om forsikringsvirksomhed og dermed blive undergivet forsikringsrådets tilsyn.

Det ville, uanset at hovedparten af disse selskaber omfattes af skadesforsikringsdirektivet, være muligt at opretholde de gældende særlove, men med en række ændringer på grundlag af direktivet. Dette ville dog betyde, at forsikringsselskaber, der ønskede at tegne brandforsikring for såvel bygninger som for løsøre, skulle have koncession fra såvel justitsministeriet som forsikringsrådet, hvortil ville komme en række praktiske vanskeligheder, f. eks. med hensyn til beregningen af egenkapitalens størrelse og samarbej-

det med andre tilsynsmyndigheder inden for De europæiske Fællesskaber.

Nogle af bygningsbrandforsikringsselskaberne omfattes ikke af direktivet, men af hensyn til den særlige betydning, disse selskaber har for realkrediten, må det anses for rigtigst, at de omfattes af reglerne i lov om forsikringsvirksomhed.

For lokale gensidige selskaber med særligt begrænset formål indeholder den gældende lov forskellige lempelser, navnlig med hensyn til reglerne om stiftelse, om regnskabsaflæggelse og om udgifter til tilsynet.

Disse selskaber omfattes efter den foreslåede afgrænsning af selskaberne ikke af skadesforsikringsdirektivet, og deres kapital vil derfor kunne fastsættes til et lavere beløb end det, der kræves for de selskaber, som må indrette sig efter direktivet.

Medens kredsen af de selskaber, der efter gældende lov er underkastet de lempelige regler, består af selskaber, der ikke tegner lovpligtig ulykkesforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautions- eller kreditforsikring, vil kredsen efter forslaget blive begrænset til selskaber, der kun tegner forsikringer mod ulykke og sygdom eller forsikringer for husdyr.

Baggrunden for denne ændring er foruden direktivets krav bl. a. den, at der i de senere år er sket en forøgelse af risikoen inden for de fleste af disse forsikringsgrene, således at det må være rigtigst, at disse selskaber fremtidig underkastes lovens almindelige regler.

De strengere kapitalkrav, der efter forslaget vil blive stillet til forsikringsselskaberne, skal under alle omstændigheder også gælde for de mindre, gensidige selskaber. Det må derfor forventes, at en hel del af disse selskaber — også på grund af udviklingen inden for forsikringsbranchen, der går i retning af større enheder — vil slutte sig sammen med andre selskaber. Adskillige af disse selskaber har imidlertid vedtægtsbestemmelser, der gør det vanskeligt at gennemføre sammenslutninger, og lovforslaget